Trimisul nostru special la Belgrad, Valeriu CHIOSE, transmite:

TITANII ȘAHULUI ÎNCEP ASTĂZI MARELE MECI

● O performanță a organizatorilor iugoslavi ● Najdorf și Reshevsky au fost cei mai grăbiți ● Campionul mondial și patru foști deținători ai titlului — în echipa U.R.S.S. ● Conflict de ultimă oră între Fischer și Larsen!

BELGRAD 28 (prin telefon). Nimeni n-a crezut nici o clipă că acest proiect atît de îndrăzneț va fi în cele din urmă realizat! Să întrunești toate mărimile șahului, la o întrecere în care nici un titlu nu se află pus în joc, așa ceva părea mai greu decît să construiești tunelul de sub Canalul Mînecii. Marii maeștri ai șahului sînt specimene umane cu totul aparte. Ei se cunosc foarte bine, se studiază, se prețuiesc și tocmai de aceea se tem unul de celălalt. Tradiția acestei frici este veche. După cum ne amintim, Capablanca a evitat șapte ani meciul cu Alehin, pentru ca apoi acesta din urmă să se răzbune teribil. Nu-i un secret pentru nimeni, deși acum, la marile turnee, participarea unora este condiționată de absența altora, în funcție de fluctuațiile formei sportive și ale bursei onorariilor. Federația internațională încearcă, deocamdată cu rezultate modeste, să piloteze corabia șahului mondial pe o mare totdeauna agitată.

Și totuși s-a reușit. La această oră biletele pentru meciul de șah U.R.S.S. — Echipa Lumii sînt epuizate, deși sala Palatului Sindicatelor din Belgrad are peste 2 000 de fotolii. Federația de specialitate a Serbiei și-a dus pînă la capăt inițiativa, cu o perseverență și o abilitate care ar putea stîrni invidia celor mai versați diplomați. Meciul de șah al secolului este o realitate!

În capitala Iugoslaviei agitația provocată de confruntarea care începe duminică (n.r. azi) este comparabilă cu aceea dinaintea derbyurilor fotbalistice. Primii au venit la locul disputei veteranii Najdorf și Reshevsky. Ambii au aspirat într-o vreme la titlul de campion al lumii. Dar coroana e una singură, iar cei doritori s-o poarte au fost mereu foarte mulți. Miguel Najdorf ne mărturisea că n-a ajuns campion mondial fiindcă n-a avut suficient noroc, iar Reshevsky — pentru că n-a avut destulă răbdare. Amîndoi sînt mucaliți, foarte simpatici, iar acum cînd pasiunile s-au stins, au devenit chiar buni prieteni.

Buletinul sosirilor a înregistrat vineri cote spectaculoase. Gligorici, Matulovici, Ivkov, Olafsson și-au încheiat cu o zi mai devreme diversele turnee pentru a nu întîrzia. La prînz, avionul de Moscova a adus echipa U.R.S.S. avînd în frunte pe campionul mondial Boris Spasski și cuprinzînd alți patru foști campioni supremi: Petrosian, Botvinnik, Tal și Smîslov. Cu titlu de curiozitate vom consemna că Paul Keres joacă la masa a 10-a și că David Bronstein este rezervă.

Seara au coborît pe aeroport Fischer și Larsen cu soția. Bobby își păstrează hainele de copil teribil, amintind că nu primește mai mult de 10 autografe pe zi și că nu acordă interviuri mai lungi de 200 de cuvinte. Talentul excepțional pe care îl are ne obligă să-l iertăm pe campionul american pentru extravaganțele sale puerile. Dar Fischer are totuși 27 de ani...

Seara s-a ivit un conflict de ultimă oră, destul de neplăcut și oarecum îngrijorător. Larsen a anunțat că, ținînd seama de rezultatele înregistrate în ultima vreme, este îndreptățit să joace el la prima masă, mai ales că Fischer n-a mai participat de doi ani la concursuri. Bobby a replicat foarte ironic că nu-și amintește nici un turneu în care Larsen să se fi clasat înaintea lui și că doar el poate fi liderul echipei...

De la ora 17 (18 ora București) se vor pune în mișcare ceasurile de control în cele 10 partide ale întîlnirii U.R.S.S. — Restul Lumii, în ordine: Spasski—Fischer, Petrosian—Larsen, Korcinoi—Portisch, Polugaevski—Hort, Gheller—Gligorici, Smîslov—Reshevsky, Taimanov—Uhlmann, Botvinnik—Matulovici, Tal—Najdorf, Keres—Ivkov. Lumea șahului asistă la unul din cele mai mari evenimente din istoria acestui joc.

MECIURI VIU DISPUTATE ÎN „CUPA PRIMĂVERII"

BUHUȘI, 28 (prin telefon). Ultimele jocuri din serii s-au desfășurat în condiții climaterice nefavorabile, care n-au influențat, însă, valoarea tehnică și spectaculară a partidelor. În primul meci, formația I.E.F.S. a întrecut cu scorul de 14—9 (8—2) echipa Politehnica Galați. Meciul a plăcut în special datorită ripostei dîrze dată de către gălățence. În partida derby s-au întîlnit echipele Confecția București și Textila Buhuși, ambele, după evoluțiile precedente, candidate la cîștigarea trofeului. Au cîștigat, datorită unui plus de maturitate, handbalistele de la Confecția cu scorul de 12—7 (5—5).

Duminică au loc întrecerile finale: Confecția—Rapid, pentru locurile 1—2; I.E.F.S.—Textila Buhuși, pentru locurile 3—4 și Rulmentul Brașov—Politehnica Galați, pentru locurile 5—6.

În Turneul internațional de polo de la Cluj

CLUJ (prin telefon). — În localitate a început, în organizarea Oficiului de sport al UCECOM, prin clubul sportiv Voința Cluj, un interesant turneu internațional de polo, la care iau parte campioanele R. D. Germane, Bulgariei și cîte o echipă din Iugoslavia și România. În prima zi, Voința Cluj a repurtat o prețioasă victorie asupra formației Ț.S.K.A. Sofia: 9—8 (3—1, 1—1, 4—1, 1—5). În al doilea meci, Dynamo Magdeburg a dispus de Medvesceak Zagreb cu 9—4 (3—0, 3—2, 2—2, 1—0).

P. RADVANI, coresp.

sportul în lume

Trimisul nostru special la Vichy, GH. RUSSU-ȘIRIANU, transmite

REFLECȚII DE LOC OPTIMISTE DUPĂ O VICTORIE A RUGBYȘTILOR JUNIORI

VICHY, 28 **(prin telefon).** Se vor întreba cititorii de ce atîtea reproșuri la adresa unei echipe care, totuși, miercuri a părăsit terenul victorioasă, în meciul cu reprezentativa Cehoslovaciei. Ele se adresează, în primul rînd, evident depășitei, retrogradei, concepții de joc arătate. Adăugăm lipsa de tehnicitate în manevrarea balonului și distanța prea mare între jucători, lucruri care se soldau cu grămezi ordonate sau spontane, din care românii n-au prea ieșit în cîștig.

Sînt o seamă de lucruri de neînțeles. Linia de treisferturi pare că pleacă în atac, dar direcția de alergare este aproape paralelă cu liniile transversale ale terenului. Culmea, acești tineri, cărora le este frică să se îndrepte direct spre adversar pentru a-l fixa, ajutînd coechipierilor, au, în schimb, curiosul curaj de a încerca pătrunderi individuale în forță, în plin mijlocul aglomerărilor. Din păcate, ei sînt lipsiți de mijloacele fizice și tehnice necesare, ca să nu mai vorbim de inoportunitatea tactică a momentelor alese.

Fiindcă am ajuns la tactică, ne face impresia că juniorii români joacă cu gîndul la depășitul slogan „PESTE EI !" Ei își închipuie încă și acum (și trebuie lămurit cine poartă vina) că este destul să apară pe teren pentru ca orice formație de juniori, afară poate de cele britanice și franceze, să fie pe jumătate învinsă.

Realismul este de rigoare. Ne face impresia că răbufnește la echipa de juniori o idee defectuoasă despre locul și rolul unei pregătiri fizice în care dominanta o constituie forța de contact. Vremea anti-jocului a trecut însă de mult, toți adversarii noștri dispunînd de armele tactice și fizice necesare.

Iar în ceea ce privește turneul de la Vichy, păstrăm doar speranța că în ceasul al 12-lea, duminică, în deschidere la finala Franța — Spania, severul și competentul public local va avea ocazia să creadă că evoluția românilor le-ar fi dat dreptul să ocupe cu totul alt loc în clasament.

ÎN C.M. DE HOCHEI

ECHIPA R.D. GERMANE LA PRIMA VICTORIE: 4—3 CU FINLANDA

Prima echipă medaliată a acestui campionat mondial de hochei este de pe acum cunoscută. Ieri dimineață selecționata R. D. Germane a înregistrat o surprinzătoare victorie (prima din acest turneu) în fața Finlandei cu 4—3 (1—0, 0—3, 3—0), scutind astfel de orice griji pe hocheiștii cehoslovaci pentru locul III, la care finlandezii nu mai au acum nici o șansă.

Peste 3 000 de spectatori, cifră record pentru o întîlnire programată înainte de amiază, au asistat la o partidă extrem de disputată, cu spectaculoase răsturnări de scor. Hocheiștii germani au înscris primul gol (Prusa în min. 18), dar pe rînd Mononen, Oksanen și Ketola au readus speranțele în tabăra finlandeză, concretizînd la capătul unor acțiuni rapide. În ultima repriză, profitînd de o situație de superioritate numerică, Braun a redus din handicap (2—3 în min. 49), pentru ca imediat după schimbarea porților Ziesche, care a jucat ieri cel de al 200-lea meci internațional, să obțină egalarea (3—3). Într-un final de-a dreptul dramatic, victoria a surîs pe rînd ambelor formații care au ratat ocazii dintre cele mai clare. Și cînd cronometrul mai indica doar patru minute pînă la sunetul sirenei, Peters (primind o pasă excelentă de la Braun) a realizat golul victoriei.

Al doilea meci al zilei a opus selecționatele Suediei și Poloniei. Gazdele nu s-au întrebuințat decît o repriză, cînd și-au asigurat un avantaj de 4 goluri, menajîndu-și evident forțele pentru întîlnirea decisivă de luni după-amiază, cînd vor încerca să bisezе victoria asupra campionilor lumii. La sfîrșitul celor 60 de minute, tabela de marcaj indica scorul de 5—1 (4—0, 1—0, 0—1) în favoarea suedezilor.

CLASAMENT

1. U.R.S.S.	9	8	0	1	65—10	16
2. Suedia	9	7	1	1	44—18	15
3. Cehoslovacia	9	5	1	3	44—25	11
4. Finlanda	9	4	0	5	26—37	8
5. R.D.Germană	9	1	1	7	15—48	3
6. Polonia	9	0	1	8	9—65	1

Astăzi este programat un nou derby al codașelor: **Polonia—R. D. Germană.**

Trimisul nostru special la Lisabona, Călin ANTONESCU, transmite:

HANDBALIȘTII ROMÂNI AU CÎȘTIGAT DERBYUL CU SPANIA: 19—10 (7—4)

LISABONA 28 (prin telefon). Primul din cele două examene mai dificile ale tinerilor handbaliști români în această a III-a ediție a „CUPEI ȚĂRILOR LATINE" a fost trecut cu succes. Întîlnind vineri seara reprezentativa Spaniei, selecționata României a învins la o diferență de scor puțin scontată — 19—10 (7—4) — însă mai greu decît s-ar părea la prima vedere.

Cum spuneam într-una din relatările noastre anterioare, jucătorii spanioli alcătuiesc un team cu o capacitate tehnică și fizică remarcabilă, fiind în plus capabil să facă o nebănuit de mare risipă de energie. Pe scurt, ei sînt adversari incomozi, perseverenți și bătăioși. Pentru a întrece o astfel de echipă, selecționata României a fost nevoită, în primul rînd, să-i tempereze ritmul de joc și, apoi, să reziste cu brio în fața rapidelor combinații de atac ale sistemului ofensiv spaniol, lucru de loc ușor, rezolvat însă printr-o apărare mai retrasă, dar foarte activă, prin blocarea șuturilor și prin anihilarea activilor pivoți spanioli. Reușind această primă manevră tactică, echipa română s-a detașat încet, dar sigur (min. 4: 2—1; min. 15: 3—2; min. 22: 5—2; min. 30: 7—4). Poate că dacă în prima repriză acțiunile de atac ale jucătorilor noștri ar fi fost ceva mai atent pregătite, diferența de scor ar fi luat mai repede proporții.

În repriza secundă, însă, excelenta comportare din apărare a fost dublată și de o bună orientare tactică în atac. În acest sens a plăcut faptul că schimbarea de ritm adoptată (prelungirea atacurilor) a măcinat pe de o parte forțele fizice ale echipei adverse și pe de altă parte a obligat-o să acționeze sub presiunea timpului (și mai rapid în atac), ceea ce a dus în mod fatal la comiterea unor greșeli decisive, printre care vom nota chiar ratarea unor contraatacuri. În această repriză, maturitatea tactică a tinerilor noștri jucători a fost răsplătită, dacă putem spune așa, printr-o mai facilă distanțare de adversar (min. 37: 10—4; min. 41: 12—6; min. 53: 16—8; min. 57: 18—9).

Referitor la acest meci este de subliniat faptul că el a atras la Palatul Sporturilor un număr record de spectatori, tribunele fiind arhipline. Bunele aprecieri cu care presa portugheză copleșește efectiv echipa României au stîrnit interesul unui mare număr de amatori de sport. De pildă, ziarul „O NORTE DESPORTIVO" de vineri are un titlu imens pe prima pagină: „A ROMENIA BRILHA (como se esperava) NA TAÇA LATINA !". Și... „como se esperava", handbaliștii români nu au dezmințit — după cum se vede din rezultatul meciului cu Spania — aprecierile confraților portughezi.

Arbitrii **Falk** și **Grundlich** (R.F. a Germaniei) au condus următoarele formații:

ROMÂNIA: Orban (Munteanu) — Chicid (4), Voinea (4), Stef (2), Bota (4), Dan Marin (3), Preotu, Cîrlan (1), Dumitru (1), Comănescu și Chircu;

SPANIA: Eguino — Guesta, Domenech, Labaca (4), Alberado, Villamarin, Palcelles (1), Grau, De Andres (4), Sagaribbay 1, Gomez.

Ultima partidă a reuniunii de vineri a opus selecționatei Marocului pe cea a Braziliei. Cele două echipe au furnizat o partidă echilibrată. Lipsiți de experiența jocurilor internaționale, talentații handbaliști brazilieni au pierdut — fără a merita acest lucru — în ultimele minute și la o diferență minimă: 23—24 (10—13). În deschidere, Portugalia a surclasat Italia cu 41—6 (21—4) asigurîndu-și în acest fel primul loc în clasament prin golaveraj.

U.E.F.A. VREA SĂ FACĂ MAI ATRĂGĂTOARE JOCURILE DIN CADRUL CUPELOR EUROPENE

În cadrul unei recente conferințe de presă, președintele U.E.F.A., Gustav Wiederkehr, a răspuns întrebărilor unor ziariști referitoare la viitorul și formula cupelor europene de fotbal. Evocînd jocul prea defensiv adoptat de majoritatea echipelor atunci cînd joacă în deplasare, G. Wiederkehr a spus: *„Noi am și făcut un pas mare pînă acum, cu golul care contează dublu pe teren advers și intenționăm să punem la punct un sistem care va ține seama de victorie, de meci egal sau de înfrîngere. În orice caz, U.E.F.A. nu neglijează de loc acest aspect al problemei și vom studia toate mijloacele posibile pentru a face fotbalul mai atrăgător și pentru a obliga echipele care joacă în deplasare să iasă din excesiva lor prudență".*

Un ziarist italian l-a întrebat pe G. Wiederkehr dacă U.E.F.A. nu ar putea să adopte sistemul utilizat în Italia, unde în fiecare primăvară se organizează un turneu în care scorul de 0—0 nu este admis. *„Ne vom gîndi la acest lucru,* a răspuns președintele U.E.F.A., *și vom face o încercare în cadrul competiției rezervate reprezentativelor de tineret".*

În încheiere, președintele U.E.F.A. a răspuns unei întrebări care se referea la organizarea unei eventuale Cupe mondiale între cluburile campioane, după formula actualei Cupe a Europei. *„Sîntem împotriva unei asemenea competiții,* a declarat G. Wiederkehr. *U.E.F.A. este o confederație și noi trebuie să apărăm interesele federațiilor afiliate. Cupa mondială ar fi contrară spiritului și convingerilor care ne animă. Noi am vrea să reducem numărul competițiilor și nu să-l lărgim".*

FOTBALIȘTII NOȘTRI JUNIORI ÎNVINȘI LA CANNES

Turneul internațional de fotbal pentru juniori de la Cannes a programat alte două partide. Echipa A. S. Cannes a învins cu scorul de 1—0 selecționata secundă a României. Unicul punct a fost marcat în minutul 40 de Roux. În semifinale echipa Portugaliei a terminat la egalitate: 0—0 cu A. C. Milano. Fotbaliștii portughezi s-au calificat în finală în urma unui raport de cornere favorabil (4—1).

FOTBALIȘTII PERUVIENI ÎNVINȘI LA PORTO ALEGRE

Echipa de fotbal a Perului, care se pregătește pentru campionatul mondial, a susținut la Porto Alegre un meci de verificare în compania echipei locale. Fotbaliștii brazilieni, care au dominat majoritatea timpului, au obținut victoria cu scorul de 3—0 (2—0).

REGGIO CALABRIA: NĂSTASE ȘI ȚIRIAC AVANSEAZĂ

ROMA, 28 (Agerpres). — Tenismanii români Ilie Năstase și Ion Țiriac au obținut noi victorii în turneul internațional de la Reggio Calabria. În sferturile de finală ale probei de simplu masculin, Ilie Năstase l-a întrecut cu 7—5, 3—6, 6—2 pe cehoslovacul Pala, iar Ion Țiriac a dispus cu 3—6, 6—2, 6—4 de jucătorul grec N. Kalogheropoulos. Alte rezultate: Mulligan (Italia) — Palmieri (Italia) 6—1, 6—2; Panatta (Italia) — Gulyas (Ungaria) 6—3, 6—3.

În proba de dublu bărbați (sferturi de finală), Ilie Năstase și Ion Țiriac au învins cu 6—3, 3—6, 8—6 cuplul englez Lloyd — Clifton. Alte rezultate: Dent, Flechter (Australia) — Pala (Cehoslovacia), Kart (Austria) 6—4, 7—5; Ball, Giltinan (Australia) — Crotta, Di Matteo (Italia) 8—6, 6—4 6—3

ȘAHISTELE SOVIETICE PE PRIMELE LOCURI LA BELGRAD

ALEXANDRA NICOLAU PE LOCUL 6; ELISABETA POLIHRONIADE — LOCUL 8

BELGRAD, 28. — Turneul internațional feminin de șah de la Belgrad s-a încheiat cu victoria maestrei sovietice **Alla Kușnir,** care a totalizat 13½ puncte din 15 posibile. Campioana mondială, **Nona Gaprindașvili** (U.R.S.S.), a ocupat locul doi cu 12½ p, fiind urmată de **Katia Jovanovici** (Iugoslavia) 10½ p. În continuarea clasamentului: 4. **Malipetrova** (Cehoslovacia) 10 p; 5. **Lazarevici** (Iugoslavia) 9½ p; 6—7. **Nicolau** (România), **Ivanka** (Ungaria) 8½ p; 8. **Polihroniade** (România) 8 p; 9. **Troianska** (Bulgaria) 7½ p; 10. **Radzikowska** (Polonia) 6 p; 11. **Konarkowska-Sokolov** (Iugoslavia) 5½ p; 12. **Jovanovici** (Iugoslavia) 4½ p; 13—15. **Ferrer** (Spania), **Timmer** (Olanda), **Vujanovici** (Iugoslavia) 4 p; 16. **Vujnovici** (Iugoslavia) 3½ p. În ultima rundă, Alexandra Nicolau (cu piesele negre) a învins-o pe Konarkowska-Sokolov, iar Elisabeta Polihroniade a pierdut la Malipetrova.

ÎNTRECERILE DE NATAȚIE DE LA LENINGRAD

În cadrul tradiționalului concurs internațional de natație organizat de ziarul „Komsomolskaia Pravda" (la bazinul Vodnik din Leningrad), Viktor Mazanov a cîștigat proba de 100 m spate cu 59,9. Proba similară feminină a revenit Tatianei Lekveișvili — 1:09,0. Galina Sinicina și-a adjudecat victoria în proba de 200 m liber — 2:15,6, urmată de Ania Boban (Iugoslavia) — 2:16,5 și Roswita Krausse (R.D.G.) — 2:16,9.

FINALĂ FIDES-VICHY ÎN „CUPA CUPELOR" LA BASCHET

Finala „Cupei cupelor" la baschet masculin se va disputa în acest an între echipa italiană Fides Neapole și formația franceză J.A. Vichy. În meciurile retur ale semifinalelor, Fides Neapole a cîștigat în deplasare cu 88—83 (45—38) în fața echipei Dinamo Tbilisi, iar A.E.K. Atena a învins pe teren propriu cu scorul de 74—63 (30—29) pe J. A. Vichy (în primul joc baschetbaliștii francezi cîștigaseră cu 76—60).

CANDIDATURI OLIMPICE 1976

INVITAȚIE LA MOSCOVA CELEI DE A XXI-a OLIMPIADE

Corespondență specială pentru **sportul**

De 25 de ani trăiesc la Moscova. Strada mea se numește Leningradskii Prospekt și pentru mine este, bineînțeles, cea mai frumoasă stradă din lume. De fapt și pentru alții, vizitatori ai Moscovei, această stradă pare nespus de frumoasă, mai ales acum cînd pe laturile ei s-au adăugat atîtea construcții noi, cvartaluri de locuințe moderne, care au schimbat fața multor cartiere ale capitalei sovietice.

Dar cînd familia mea s-a mutat pe Leningradskii, aci predominau locurile virane. Eram un băiețel și tocmai aceste spații libere au ocupat un loc important în anii copilăriei mele. Aci, pe strada noastră, îmi plăcea mai mult decît în impunătoarea Piață Roșie, în fața zidurilor străvechi ale Kremlinului, sau pe animata stradă Gorki, de care eram atît de aproape. De ce? Răspunsul este simplu. Fiindcă strada noastră, largă și primitoare, era de fapt un imens „stadion" natural, sediu al unei activități sportive clocotitoare. La noi, în Leningradskii Prospekt, o spun cu mîndrie, s-au pus bazele înfloririi sportive a Moscovei. Și aci pentru mine, ca și pentru alți băieți de o vîrstă, a început încă de mult o Olimpiadă care nu se mai sfîrșea.

La început au fost doar terenuri improvizate, pe aleile cu tei. Un adevărat rai fotbalistic, unde sute de copii băteau mingea cu înfocare, fiecare crezîndu-se un Homici, Bobrov sau Șesternev. Într-adevăr, nu puțini dintre noi au ajuns fotbaliști adevărați, membri ai echipelor divizionare. Mai cu seamă, strada noastră a fost o pepinieră pentru secțiile sportive ale clubului Dinamo. Căci — acesta este un fapt deosebit de important pentru înțelegerea celor spuse aci — în centrul noului cartier trona majestuos marele stadion Dinamo, care polariza pe atunci întreaga viață sportivă a capitalei. Clubul dinamoviștilor s-a remarcat dintotdeauna prin multitudinea preocupărilor sportive, în cadrul său au înflorit aproape toate disciplinele olimpice.

Curînd, o dată cu schimbarea treptată a decorului citadin, posibilitățile de practicare a sportului s-au înmulțit pentru noi. În raionul nostru au apărut baze sportive noi, moderne. Așa era stadionul Tinerilor Pionieri și apoi velodromul cu același nume, Sala sporturilor Aripile Sovietelor, hipodromul, iar nu departe de noi a fost creată baza nautică de la Himki. Acum, pe drept cuvînt, ne mîndream că locuim în cel mai sportiv raion al marii capitale. Aci, la noi, veneau în vizită toți iubitorii de sport ai Moscovei și curînd am întîlnit oaspeți sportivi din străinătate, participanți la mari întreceri internaționale.

Crescusem și eu, eram student. Făceam în fiecare zi drumul către alt cartier al orașului, la Universitate. Cînd în drumul meu apărură imensele excavatoare și șiruri de buldozere, anunțînd transformări înnoitoare, am avut un sincer motiv de bucurie. Știam că acolo, la Lujniki, avea să răsară o nouă citadelă sportivă a Moscovei. Ar fi fost, poate, chiar motive de gelozie, căci noi, cei din Leningradskii, aveam să fim detronați de la locul nostru fruntaș în sportul moscovit. Dar eram perfect conștient că aci, pe pajiștile altădată mocirloase ale luncii rîului, se punea temelia unor construcții menite să ridice pe noi culmi mișcarea sportivă din Uniunea Sovietică.

Anul 1956 a văzut înălțată impunătoarea construcție a stadionului central „V.I. Lenin" (103.600 locuri), a Palatului Sporturilor, Arenei Mici, în fine a unei multitudini de terenuri, în total 140 la număr. Este suficient să menționăm pentru o deplină edificare, că în noul „oraș sportiv" puteau asista simultan — în toate tribunele — nu mai puțin de 160.000 de spectatori. Aci era posibil, încă de pe atunci, să fie găzduită o Olimpiadă.

Poate că tocmai de aceea, organizarea pe salba de baze sportive de la Lujniki a unei mari competiții sportive, în anul următor, trebuie privită ca o adevărată „repetiție generală" a moscoviților pentru viitoarea premieră olimpică. Inaugurarea festivă a noului parc sportiv a avut loc în zile de vară, în anul 1957, cu starturile Jocurilor Sportive Internaționale Prietenești, din cadrul Festivalului Mondial al Tineretului. Au fost zile de sărbătoare, de întreceri prietenești, reunind sub steagurile larg desfășurate un total de 4150 de sportivi, reprezentînd 45 de țări ale lumii.

Putem spune, fără nici o îndoială, că experiența acelei veri a fost un deplin succes. Așa s-au și exprimat mii de participanți, sute de comentatori de presă, oaspeți ai Festivalului de la Moscova. Un uriaș efort organizatoric a fost încununat cu lauri binemeritați. Capitala U.R.S.S. era deci aptă să găzduiască și cele mai importante competiții sportive internaționale — acest adevăr a ajuns să fie cunoscut pretutindeni. Și el avea să fie întărit de alte succese organizatorice, culese de gazdele sportive ale Moscovei, în anii următori. Campionate mondiale și europene au reunit în capitala sovietică elita sportivă a numeroase discipline — baschet, box, volei, caiac-canoe gimnastică, scrimă, patinaj artistic, hochei pe gheață și altele.

Toate acestea pot fi privite ca o muncă pregătitoare a acelui eveniment care trebuie să însemne consacrarea definitivă a Moscovei în rîndurile orașelor-gazdă ale marilor competiții sportive. Ne gîndim desigur la Olimpiada anului 1976, a cărui organizare a fost solicitată de Comitetul Olimpic al U.R.S.S. Și — o spunem direct — noi, cei din Moscova, nu putem concepe nimic mai firesc decît ca viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice de vară să fie organizată aci, în Uniunea Sovietică, unde există condiții desăvîrșite de organizare a supremei întreceri sportive mondiale.

Moscoviții sînt constructori pasionați. În cei șase ani cîți mai sînt pînă la data marilor Jocuri, ei promit să mărească și mai mult potențialul de găzduire a competițiilor sportive. Se vor ridica 8 stadioane noi, tot atîtea bazine, 152 de săli de gimnastică, un manej de atletism, peste 500 de terenuri pentru diverse jocuri sportive. În fine, ca puncte deosebite în planul de construcții sportive a Moscovei trebuie neapărat notată prezența unui stadion acoperit, la Ismailovo, a unei ample baze hipice, precum și a unor noi complexe nautice, dintre care canalul de canotaj al asociației Vodnik va fi cel mai solicitat. Numai în anul 1970 vor fi date în folosință 34 baze sportive noi.

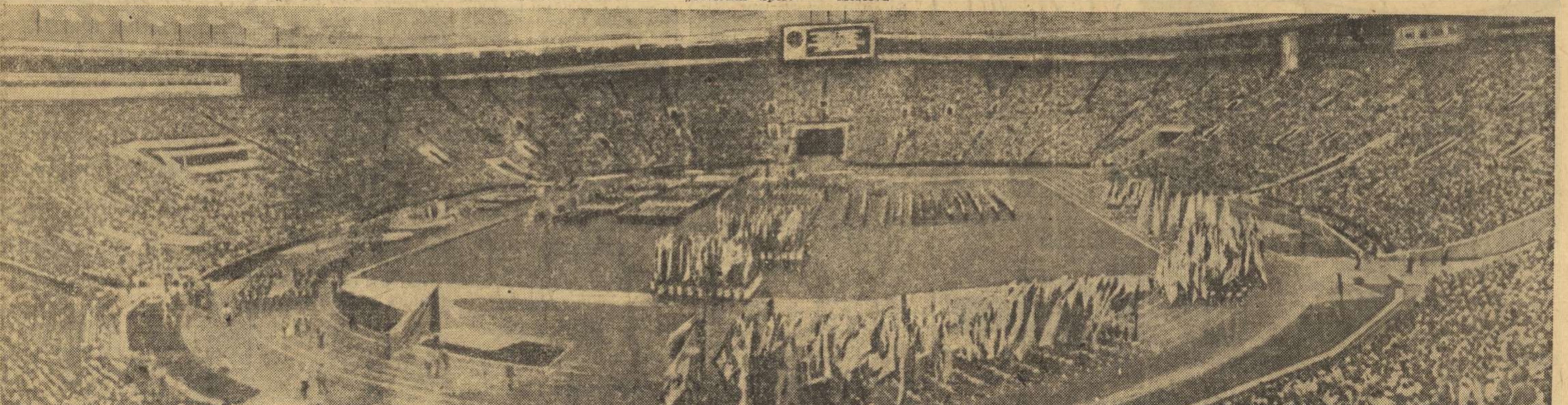
Spectatorii știu și ei să prețuiască ospitalitatea Moscovei sportive. Dacă am fi întrebați cîți turiști putem primi, la viitoarea Olimpiadă, răspunsul nu poate fi decît următorul: pe toți... Să precizăm că, pe lîngă larga rețea de hoteluri a capitalei, pentru viitorii ani sînt prevăzute a fi date în exploatare nu mai puțin de alte 15 hoteluri ultra-moderne. Iar pentru sportivi, firește, se va construi un frumos și cuprinzător sat olimpic.

Nu numai sportul va fi punctul de atracție al vizitatorilor capitalei sovietice, în zilele Olimpiadei. Le stă la dispoziție o activă viață culturală și de distracții, specifică unui oraș mare. Spectacole, concerte, expoziții, muzee, simpozioane și reuniuni ale tineretului vor fi oferite oaspeților olimpici și o întreagă armată de actori, dansatori, cîntăreți — toți de prima mînă — le vor dărui scînteierile artei lor.

Să știți că n-am intenția să fur pîinea ghizilor turistici, care probabil că știu să prezinte mai bine atracțiile, de tot felul, ale Moscovei, frumoasă și veșnic tînără. Dar dacă ne vom întîlni pe străzile voioase ale capitalei sovietice, în zilele celei de a XXI-a Olimpiade, să știți că voi fi pentru toți, prietenii mei bucureșteni, călăuză neobosită.

Vă invit la Moscova, la Jocurile Olimpice de vară ale anului 1976!

Iuri DARAHVELIDZE
„Sovietski Sport" — Moscova

Stadionul central „V. I. Lenin", de la Lujniki, veritabilă perlă sportivă a Moscovei, a găzduit numeroase mari competiții sportive. Olimpiada ar fi o încununare firească.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București